

Sv. Tomaž pri Ormožu. Po daljšem odmoru bo domače Katoliško izobraževalno društvo dne 24. avgusta po večernicah vprizorilo nad vse lepo in ganljivo igro »Bele vrtnice« v štirih dejanjih. Ker se še v bližini okrog nikjer ni priredila, bo gotovo zanimala domačine kakor tudi sosedo. Zato pa ste iskreno vabljeni k obilni udeležbi! Na svidenje v nedeljo v Društvenem domu!

Pevski tečaj v Ljubljani.

Pevska zveza priredi skupno s Cec. društvom pevske tečaj, ki se bo začel v ponedeljek dne 25. avgusta ob 3. uri popoldne in končal v četrtek dne 28. avgusta opoldne. Tečaj je namenjen vsem pevovodjem, vsem organistom in vsem onim ljubiteljem petja, ki se hočejo v vsaj tvari pevske umetnosti dočista pogledati. Istočasno bo razstava vseh glasbenih del, ki so izšla po vojni na Slovenskem. Ob sklepu bo obilni zbor Pevske zveze.

Odbor je preskrbel stanovanja za stonj vsem udeležencem, hrano pa vsem onim aktivnim organistom in pevovodjem, ki vodijo ali kakšen cerkveni ali društveni zbor, ki je včlanjen v Pevski zvezi. Zbori naših prosvetnih društev so vsi člani Pevske zveze. Ti organisti, oziroma pevovodje naj prinesejo seboj tozadevno potrdilo.

Priglasiti se je takoj na naslov Pevska zveza v Ljubljani, Miklošičeva cesta.

Župnijski uradi bodo gotovo tudi radi gnetno podprli tiste ukaželjne organiste, ki bi se radi udeležili tega tečaja.

Polzela. Pasijonske prireditve Prosvetnega društva na Polzeli so dosegle nepričakovan, sicer pa gotovo zaslužen uspeh. Število dosežanih obiskovalcev je doseglo že precej nad tisoč. Mnogo obiskovalcev si je rezerviralo prostore že za prihodnjo predstavo, katere se vrši dne 24. avgusta ob treh popoldne. Predvidoma je to zadnja predstava, samo v slučaju potrebe bi se vršila še ena dne 31. avgusta. Ponovno prosimo in opozarjamo vse udeležence, da si zagotovijo vstopnice v predprodaji, zakaj na praznik dne 15. avgusta je moralo oditi nad 200 ljudi, ker je zmanjkalo

prostora. Vstopnice se lahko kupijo v predprodaji v gostilni Cizej na Polzeli, pisмено naročijo na naslov društva. Za predstavo dne 24. avgusta je dosedaj rezerviranih že nad 1 tretjino vstopnic. Na svidenje!

Sv. Jodert nad Laškim. Prosvetno društvo Čitalnica ponovi v nedeljo dne 31. avgusta narodno igro v treh dejanjih in šestih slikah s petjem: »Krivoprišežnik.« Vsi prijatelji naših društev in lepih iger od blizu in daleč so iskreno vabljeni! Tudi v naše kulturno delovanje naj zasije solnce ljudske izobrazbe. — Bog z nami! Na svidenje!

Vsak mesec Din 13.— bo plačal vsak, kdor hoče brati Karl Mayove spise, ki bodo za jesen in zimo izhajali vsak mesec en zvezek po Din 13.— Naročajte v Tiskarni sv. Cirila, Maribor.



DOPISI

Sv. Marko nža Ptuj. V petek, na dan Marijinega Vnebovzetja, je naredilo pevsko in kolesarsko društvo »Slavček« na Hajdini, oz. v Gerečji vasi, izlet k Sv. Marku. Opazila se je pri tem društvu stroga disciplina in vzorno vedenje kmetijskih fantov, iz katerih izkjučno društvo obstoja in kateri so primerno krasno zapeli več lepih slovenskih pesmi. Bojda jih je izšolal v tem lepem petju g. Kos kot tozadevni strokovnjak v Ptuj. Skoda, da so se le malo časa tukaj pomudili ter v najlepšem redu kmalu zopet odšli. Poizvedoval sem, kake uspehe ima to društvo in dobil za odgovor, da odkar to društvo obstoja, se fantje lepo vedejo in njih največje veselje in poštena zabava je lepo petje. To je pač razveseljiv uspeh poštenega društva. Takih društev bi med drugimi pač bilo želeli posebno tam, kjer je ponočno rjovenje in divjanje ter ponočni nemiri edina fantovska zabava.

Ormož. Neka gospa iz Zagreba, ki je tukaj na počitnicah, je izgubila dragoceno broško z diamanti, po njeni izjavi vredno 12.000 Din. Vsa povpraševanja in poizvedovanja niso imela nič uspeha. Ali dragocenosti ni nihče našel, ali pa jo je lepo zase pridržal. Večkrat se zgodi, da kdo prinese kakšno malovredno stvar, ki jo je našel, a redkokrat se zgodi, da bi kdo vrnil stvar, ki ima veliko vrednost. Kako je to mogoče? Ali najdejo majhne reči samo poštene ljudi in velike le

samo nepošteni, ali pa večja reč človeka premeti, da si jo obdrži. — Ko je prejšnje pasje dneve pritiskala huda vročina, je Ormož videl posebnost kot še nikoli. Dve modni izrednosti sta hodili po mestu, na potu od Drave domov, v moški obleki. Pa se je ljudem le preneumna zdela ta reč in so se naglas zgrajali nad tako budalostjo. — Na Brezje jih je iz naše fare romalo 7, v Zagreb pa več, celih 50. — Torič Franc iz Frankovec je izdelal svoje nauke na banovinski Vinarski in sadjarski šoli v Mariboru z odličnim uspehom in je dobil nagrado ali pohvalo skupno s tremi drugimi tovariši. Častitamo! Ker od nas precej fantov gre v to šolo, želimo, da bi se vsi prav dobro odrezali. — Pretekli teden so dekleta gospodinske nadaljevalne šole na Humu zadnjih dveh letnikov napravile poučni izlet v Ljubljano. Vodila jih je poštvalna gospa voditeljica Anica Vadrjal. Izletnice so si ogledale vse zanimivosti slovenske prestolice, n. pr. lepe, krasne cerkve, muzej, razne zavode: Marijanišče, Lihtenturn itd. Prenočevale so v Lihtenturnu, kjer so uživale gostoljubnost č. sester usmiljenk. Sploh pa so bile povsod prijazno sprejete, kamor so prišle. Imele so četrtinsko vožnjo in so si z malimi stroški marsikaj ogledale in si tako razširile duševno obzorje, kar je tudi za kmetijska dekleta vedno večjega pomena. — Že parkrat nas je obiskala huda ura: pretekli teden toča, ki je poškodovala posebno naše vinograde, pred par dnevi pa silen vihar, ki je kar podiral drevesa, posebno so trpele slive. Bog nam ohrani vsaj to še dobro, kar je do sedaj ostalo nepoškodovanega. — Na praznik Vnebovzetja je ponovil svojo biserno mašo v naši župni cerkvi tukajšnji rojak, preč. g. častni kanonik in župnik kapelski Martin Meško. Časopisi so o njegovi biserni maši pri Kapeli zadosti pisali, toda prava biserna maša pa je le bila pri nas, v cerkvi, v kateri je gospod jubilat prejel sv. krst in je leta 1870 prav na Veliko mašo daroval prvo sv. daritev. Tudi mi rojaki njegovi mu želimo čvrstega zdravja in moči še mnoga leta!

Razvanje pri Mariboru. Občinski kmetijski odbor je izvolil svojim predsednikom Ceba Ivana, namestnikom pa Černe Franca. Oba sta znana kot vzorna kmetovalca. — V krajevni šolski odbor je bil mesto bivšega župana izvoljen občinski tajnik Krepek Anton. — Z zlato kolajno za državljanske zasluge je bil odlikovan posestnik Lobnik Peter. — Pretečeno nedeljo smo obhajali pri nas Telovo procesijo. V ljubki cerkvi podružnici sv. Mi-

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike

so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pismeni papir, zavitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiski, večbarvne razglednice in priporočilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru, Koroska c. 5

ima kdo tako poželjenje, bo pokusil ta nož, ki mu ga porinem med rebra.«

Razkačeni sluga je komaj izrekel te besede, že so ga trije moške prijeli od zadaj, ga vrgli na tla ter hitro zvezali. V nekaj trenutkih so tirali še napol pijanega Ribla na bližnji rotovž.

Simon Pahernik je izpočetka stal kakor okamenel, ker se je zgodilo vse tako naglo, da ni mogel vsega razumeti. Ko pa je videl, da so začeli ljudje postajati pozorni ter so se zbirali pred krčmo, je poštene krčmar začel jadikovati, češ, da je njegova gostilna vsled tega obžalovanja vrednega dogodka onečaščena ter da se takoj drugi dan pritoži pri mestnem sodniku.

Mestnega sodnika de Beurgo tisti dan ni bilo doma, ker je bil zadržan po uradnih poslih v Gradcu. Radi tega je birač Krpan odšel k mestnemu pisarju, ki je tisti dan zavoljo rešitve nujnih dopisov še bil v pisarni.

Ko je sporočil Krpan, kaj je govoril Ribl o grofu Tatenbahu ter da ga je radi tega odvedel v zapor, je mestni pisar skočil z udobnega sedeža, vrgel pero na mizo, sklenil roke ter rekel:

»Krpan, povedal si mi stvari, katerih skoraj ne morem verjeti. Reci, ali je res, ali pa se ti morda samo sanja.«

»Da, milostljivi gospod pisar, resnica je: Izpočetka sem sam mislil, kar pa sem sam slišal, to mora biti res.«

»Torej grof Tatenbah je izdajalec domovine. Glej, glej, vendar se nisem motil, ko sem mislil, da mora biti nekaj na tem, kar se že nekaj časa šušlja.«

»Prav imate, gospod pisar, tudi meni se je zdelo sumljivo, kaj v Freihausu po noči uganjajo. Ko sem hodil tam mimo, je dostikrat bila še po polnoči videti luč in slišali so se koraki ter udarci, kakor bi kdo kaj delal z železjem.«

»Torej je vendar le res, kar mi je pravil Paumgarten, da so v Freihausu skrivaje rezali svinec v krogle ter se je spravljalo tja orožje in strelivo po nekem podzemeljskem rovu.«

»Da, prav imaš, tega človeka moram takoj zaslišati. Stvar je morda zelo nevarna. Paumgarten mi je nedavno pravil, kako se je grof Tatenbah bahal, da bo mesto Maribor v kratkem kup pepela, ter mu je ponudil poveljništvo grada Statenberg. V svoji domišljavosti mu je pokazal pismo, v katerem je stalo pisano: Dragi brat, sporočim ti, da so Bošnjaki že pripravljeni prodirati.«

haela se je zbrala skoraj vsa sosesčina. Tudi procesija je bila obilno obiskana. Razvajčani so pokazali topot, da so ostali zvesti veri svojih očetov. Naj ostanejo to tudi zana-prej! Evharistični kralj, katerega so tako le-po proslavili, pa naj bogato blagoslovi njih domove in polja! — Občina je letos temeljito popravila del svojih cest in mostov. Sploh se kaže pod sedanjim županom hvalevredna vnema in skrb za procvit občine. Da bi le tako tudi ostalo!

St. Peter pri Mariboru. V kapelici Matere božje na Metavskem hribu bo na god sv. Ludovika, to je v ponedeljek dne 25. t. m. sveta maša in sicer za rajnega Ljudevita Fluher, kateri je v pretečenem letu s svojo skrbno ženko dal lepo popraviti kapelico in kupil tudi zvonček. — Grozdje rane sorte že zori. Da bi nam ga pa razni ptiči preveč ne pozobali, smo si nastavili kot običajno zopet čuvaja, po šentpetersko »otorja«. Tudi klopotci se že oglašujejo, pa črički že tudi naznanjajo, da grozdje že zori. Da bi le srečno dozorelo in z zlato vinsko kapljico šentpeterske kleti napolnilo! — Zadovoljni so letos šentpeterčani s sadno kupčijo. Kupcev dovolj in tudi cene so ugodne. Marsikateri je še le zadnja leta spoznal, kakšen zaklad je vzorno negovan sadovnjak. — Gospodinjki tečaj se bo zopet vršil pri tukajšnjih šolskih sestrah. Zeleti je, da bi se šentpeterska dekleta v velikem številu istega udeleževale. Dobra gospodinja in kuharica in dekle, ki kaj zna, je vedno v čislju in veljavi. Pa tudi pametni fantje, ki žele stopiti v zakonski stan in rabijo pridne gospodinjke, bodo pač vedno tam popraševali, kjer vedo, da bodo takšno dekle tudi našli.

St. Peter pri Mariboru. Ko so naši sosedje onkraj Drave na predvečer Velike Gospojnice zaslišali veselo pritrkovanje šentpeterskih zvonov, potem mogočno streljanje, godbo in petje ter videli nebroj svetlih luči, so se nehote popraševali, kaj neki le praznujejo naši ljubi sosedje. No in kaj drugega smo praznovali kot 25letnico mašništva našega dobrega župnika. Proslava na predvečer sicer ni bila imenitna, bila pa je tembolj prisrčna in iskrena. Po »Zdravi Mariji« se je zbrala pred župniščem množica župljanov. Godba je zaigrala, pevci so zapeli, nato sta pa dve dekletici v lepih deklamacijah izrekli čestitke dušnemu pastirju vseh šentpeterčanov. Nato so pa izrekli čestitke v imenu občine župan g. Sande, za cerkvene ključarje in gospodarske organizacije oče Krajnc iz Metave, potem zastopnica Marijine družbe ter Knupležov Lojzek, za prosvetno društvo »Skala«. Končno pa je bilo jubilaru izročeno skromno darilo kot dar vseh šentpeterčanov. Za sklep pa so pokazali še tamburaši svojo umetnost. Naslednji dan pa je jubilar opravil slovesno srebrno sv. mašo, pred isto pa je imel profesor Živortnik iz Maribora krasno propoved, ki je zbranim župljanom globoko segla do srca. Ponavljamo željo, ki je bila ob tej priliki izrečena, nešteto krat: Bog nam ohrani našega župnika še mnogo let, tja do zlate sv. maše zdravega in zadovoljnega med nami!

Pameče. Težka nezgoda se je prigodila tukaj na večer 18. julija. Silen vihar, ki nas letos zelo pogosto obišče in ki je napravil že mnogo škode, je treščil še komaj lansko leto napravljeno pločevinasto streho pri podružnici sv. Ane na tla. Škoda okoli 14.400 Din. — Ker je dež že močil tramovje, tako da je odpadlo od stropa že tudi nekaj ometa, se je pokrtil najbolj potreben del strehe s pločevino v ploskvi 210 kv m. Upali smo, da bo po zadržilu kleparskega mojstra držala nova streha vsaj pol stoletja. Toda nesreča ne počiva. Takoj smo morali zopet kriti v viharju in dežju. Porabili se je večinoma stari material, na tla vržena pločevina se je morala razrezati in še je nekaj dokupiti. Kje dobiti denar? Zavarovana je cerkev zoper požar pri Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani, toda ne proti vremenskim nezgodam, vendar smo lo

prosilli podpore in res nam je naklonila lepo svojo 3000 Din podpore, za kar se najlepše zahvaljujemo ter jo toplo priporočamo. V tej težavi smo se obrnili tudi na Okrajno hranilnico v Slovenjgradu, ki nam je poklonila 500 Din. Tudi njej se prav lepo zahvaljujemo. — Pri Sv. Ani je letno sedem shodov. Njeni častilci pridejo od blizu in daleč ter radi darujejo za cerkev, toda hiša božja s petimi oltarji zahteva vedno kakega popravila. Je že tako, da kar so naši predniki z veliko gorečnostjo in požrtvovalnostjo z novega dogradili, se dandanes vzdržuje le z največjo težavo in velikimi skrbmi.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Zapustila je naš! Krasno poletno solnce je pošiljalo svoje zlate žarke na temnozeleno Pohorje, da prisostvujejo na zadnji poti drage mamice Pušjakeve. Množice so hodile trumoma tja proti hišici za trgov, kjer so se poslavljali štirje od svojega najdražjega bitja: žalujoči soprog in trije sinovi. Dva sinova je dala Bogu in domovini: dva duhovnika. Oh, usoda, kako si kruta! Ni ji bilo dano dočakati trenutka, morda najsrečnejšega v svojem življenju in za katerim je toliko hrepenela: prisostvovati daritvi prve svete maše svojega najmlajšega sina — ljubljence. Pred dvemi leti je bila srečna tako zelo, ko je videla svojega prvega sina pred oltarjem. Zakaj ji pa sedaj ni bilo dano to veselje? Ah, zopet ta usoda! Pred hišo žalosti se je zbrala velika množica ljudstva. 15 duhovnikov je opravilo žalne obrede. Pevski zbor je zapel turbo »Nad zvezdami«; da, nad zvezdami, draga mamica! Krsto so dvignili. Za njo so šli štirje potrti v globoki žalosti, saj so nesli njih največji zaklad. Prišli so v cerkev. Oh, usoda! Pred oltar je stopil novomašnik, ljubljence drage pokojnice, ter daroval svojo prvo črno sveto mašo za svojo zlato mamico. Namesto velikega veselja: neizmerna žalost. Oči vseh prisotnih so se orosile, ko je vzel v roke kelih bridkosti. Videli smo, trpel je; toda vdano, saj je daroval za svojo drago mamico. Krsto so zopet dvignili. Odnesli so jo tja, kjer bo snivala večni san. Votlo je zadoneo, ko je sprejela zemlja, kar je njenega. Obredi so se končali. Krasen govor pričujočega duhovnika je pretresel vsakega. Zapeli so žalostinko. Pogreb je bil končan. Velika množica se je sčasoma razšla. Le ob grobu so stali štirje, ki so v nemi bolesti zrlj tja, kamor so položili njih najdražje.

Marenberg. Od leta 1913, torej skozi dobo 17 let, zahajam vsako leto na god sv. Jakoba dne 25. julija v običajni procesiji z Marenberžani k Sv. Lovrencu nad Ivnikom, pravilno k podružnici lovrenški, k Sv. Lenartu. Je-li to prava romarska procesija ali samo zabaven sprehod za nekatere, o tem bi se dalo še razpravljati. Jaz bi rekel, vsakega pol. Navadno je vsakikrat lepo in veselo in tako je bilo tudi letos. Ker je o letošnjem marenberškem romanju ali izletu, kakor že hočete, poročal nek nemški graški dnevnik, bi prosil, gospod urednik, da tudi »Slovenski Gospodar« nekaj o tem pove. Hočem podati nekatere misli in opazovanja, ki sem jih imel letos ob tej priliki. Sv. Lenart je bila nekdanj marenberška podružnica, tako tudi Pernice in Sopot. Marenberški grad, danes sipina, ruševina, in samostan sta imela v srednjem veku že cesto čez Radelj. Ta cesta je bila za časa cesarice Marije Terezije skrbno izpeljana in od bivše Štajerske zelo dobro oskrbovana. Do prevrata je bil napeljan brzojav ob cesti iz Marenberga čez Radeljsko sedlo v Ivnik. Ker je bil preobrat, so bili nekateri mnenja, da je treba ob takih priložnostih vse prevreči, tudi obče koristne naprave, in tako so brzojavne droge podrli in skurili, sredi gozdov, kjer je dosti lesa za kurjavo. Skozi deset let se ni ničesar popravljalo na cesti, ne na jugoslovanski in ne na avstrijski strani. Začenši od Labudske doline severno Wolfsberga pa do Maribora je to edina boljša cesta, ki veže Obdravje z ozemljem Mure, oziroma Sulme.

Pred vojno je bil tudi že izdelan načrt za podaljšanje železniške proge iz Zelenega Travnika v Marenberg in njeno priključitev h korški železnici. Hvalevredno je, da so začeli letos radeljsko cesto popravljati na obeh straneh državne meje, je lepo nasuta, le kanalizacija je še pomankljiva in varnostne železne naprave na bolj nevarnih mestih manjkajo, oziroma leže podrle v travi ob strani ceste. Je pravi užitek hoditi po tej lepi cesti, zlasti v jutranjem hladu, ni se ti bati modernih vozil, avtomobilov in motorjev, njihov prahu in obrizganja z blatom uživaš naravo in dihaš planinski zrak. Tupatam se pase čreda goved ali ovac, ki te radovedno pogledujejo, vmes se razlega petje pastirjev. Se ozreš nazaj, imaš lep razgled na Dravsko dolino, Pohorje in Karavanke, ko prideš na sedlo, se ti odpre čudovit pogled čez celo Srednje Štajersko. Na Radeljskem sedlu, kjer je sedaj naša in avstrijska finančna straža, je znana gostilna Höchwirt ali sedaj »Pri Smrekarju«, kjer je zelo dobra postrežba in so na razpolago lepe sobe za tujce.

Razbor pri Slovenjgradu. Redko, skoro nič se ne oglasi naše bralno društvo, katero od zadnjega občnega zbora tega leta pod predstvom vlč. g. župnika Lamperta dobro napreduje. V vojnem času je društvo prišlo že skoro ob vse imetje in je kratkoročno zaspalo. Leta 1923 pa se je pod vodstvom tačasnega vlč. g. župnika Kodriča zopet oživilo in pričelo delovati. Od tedaj se je nakupilo in največ kot darilo dobilo od pokojnega Glačnik Ivana precej knjig in šteje knjižnica sedaj 380 knjig, vendar pa še ne odgovarja predvojnemu številu 500, kar pa upamo doseči s požrtvovalnostjo dobrotnikov in s čim večjim številom članov. Ob nedeljah pridno segamo po knjigah, da imamo pošteno razvedrilo.

Razbor pri Slovenjgradu. Čitamo o raznih krajih, pa smo se po daljšem molku namenili tudi mi zopet oglašiti, kar bi bilo sicer potrebno večkrat, pa kmetski stan ima vse druge skrbi. Naša župnija je stara 216 let in šteje okroglo 600 duš. Akoravno visoka 884 m in 15 km od železnice oddaljena, je v splošnem prijazen kraj z zdravim zrakom in prav lepim razgledom. Kljub težavnemu dušnemu pastirstvu so bili nekateri gg. župniki dolgo let tukaj. Ljudstvo rado čita in prihaja ob nedeljah k službi božji in da se še tudi »pod lipo« kaj pogovorimo. Imamo več vrst časopisov, kakor: »Slovenca«, »Domoljub« itd., največ naročnikov ima pa seveda »Slovenski Gospodar«, ki je najbolj primeren list za naš kmetski stan. Upamo, da si ga v bodoče naročijo še tisti redki, ki ga doslej še nimajo. Vreme nam letos nagaša, v juniju je bila suša, ki je povzročila na jarem žitu in travnikih precej škode, sedaj pa preveč naliva, da smo poprej težko sušili seno, sedaj pa žito.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Naš lep kraj je kaj privlačna točka za romarje. Od blizu in daleč se večkrat na leto tu zbirajo romarji. In tedaj imajo navadno gg. spovedniki dela čez glavo. In upanja imamo, da to delo pri romarjih obrodi tudi obilnih sadov. Pa tudi »somerfriserija« radi od vseh strani prihajajo med nas in se tu počutijo nad vse dobro, tako da je slovo od nas zmiraj težko. Tudi raznih gostov ne smemo pozabiti, ki so zlasti zadnji dve leti večkrat prihili za par uric semkaj, da so si ogledali naše lepe kraje. Tako smo lahko v svoji sredi pozdravili razne vikarje, definitorje, prokuratorje, gvardijana, nemške dekane, odlične mladinske organizatorje ter kraljeve in cerkvene odlikovance. Vsi so nam bili dobrodošli in nam bodo zmiraj dobrodošli, kolikorkrat jih bo pot pripeljala v našo sredo. — Pred kratkem je vzdignil mnogo prahu in ugibanja po naših vaseh nek dopis v »Gospodarju«, v katerem je bilo opisano, kako so si nekatera trojiška dekleta med sv. mašo brala pisma in si ogledovala razne slike. In že so bili skoro vsi braveli »Gospodarja« mnenja: »Aha, nihče drugi kakor gospod kaplan so si jih privo-

čili in so jih dali v časopis. No, pa sedaj so bili kaplan čisto nedolžni. Med mašami imajo namreč dovolj dela pri oltarju in v spovednici in ne morejo iti gledat po skrivnih potih, kar bi kajpada bilo tudi včasih zelo potrebno, da bi tega ali onega nepridiprava, ki jih seveda tudi pri nas ne manjka, pošteno zlasali in zuhliali. To je namreč čisto gotovo, da je hiša božja kraj molitve in zbranosti, ne pa kraj za smejanje in zbijanje šal. Zato je pa tudi dotični dopis zadel »to veliko ternos«.

Marija Snežna. Dne 12. t. m. smo pokopali pridnega mladeniča Alojza Sumandi iz Vratje vasi, ki ga je ugrabila zavrtna sušica, katero si je nakopal pri vojaki. Mnogoštevilni znanci in prijatelji so z godbo pospremili na tukajšnje pokopališče pokojnega, katero si je sam izbral za svoje zadnje počivališče. Naj v miru počival!

Sv. Jurij v Slov. goricah. Pri nas je umrla nagle smrti Malčika Ornik, najmlajša hčerka ugledne veleposestnice Lize Ornik v Spodn. Gasteraju, v starosti 13 let. Prejšnji dan je še bila zdrava ter veselo prepevala krog svojih domačin; na večer jej je postalo slabo in ji takojšnja zdravniška pomoč ni nič pomagala. Sprevidena s sv. zakramenti za umirajoče se je preselila v boljšo domovino ravno na isti dan, kakor njeni ljubi atek pred 11 leti, v navzočnosti ljubeče mamice, sester ter bratov. Rajna je bila najboljša učenka tukajšnje šole. Da je bila Malčika res priljubljena ter iz krščanske hiše, je pričal pogreb, katerega se je udeležilo veliko ljudi ter šolskih otrok s šopki in vencji. Po pogrebu se je nabralo za novo bogoslovje 120 Din. Blagi mami, sestrām in bratom izrekamo naše sožalje!

Sv. Ana v Slov. goricah. Tudi letos je sadno drevje tukaj lepo obrodilo. Kupčija z jabolk je prav živahna. Sadjereja je tista panoga kmetijstva, ki nese tukaj največ dobička. Zato bomo v hodoče sadjereji posvetili še več skrbí — V nedeljo dne 24. avgusta bo letos zadnja Telova procesija, ki se ob lepem vremenu slovesno vrši in v ravni vrsti pomika med Krembergom in Krihenbergom tja do Nedvedove kapelice, ki je letos lepo prenovljena. — Fantje gremo v nedeljo dne 31. avgusta na mladeniški tabor k Sv. Trem Kraljem. — Dekleta pa imajo v soboto, nedeljo in v ponedeljek na praznik Marijinega rojstva dne 6. 7. in 8. septembra tridnevne duhovne vaje. Ob sklepu bo sprejem v Marijino družbo in materinski dan.

Radenci. »Slovenski Gospodar« kot ljubitelj ljudstva lahko poveš marsikaj v dobrobit svojim, ko človek težko pove posamezniku, ker se mnogokrat čutijo z resnico povedano besedo užaljene. Grda navada po naših vaseh in v splošnem je toliko priljubljeno zanimanje za sobližnjega, ki ga včasih oberejo do kosti. Ali bi ne bilo pametnejše, ko bi se v prostem času razpravljale koristne gospodarske in praktične naprave za naše domove, ki bi koristile posamezniku in dajale lep vzgled celi okolici, ne pa da trosijo razne čenče naokrog samo toliko, da se dela prepri in sovraštvo med sosedi in rojaki. Geslo nam bodi: brigaj se za sebe, da boš srečen, pusti vse v sreči, nesrečne in žalostne pa tolaži, skušaj se iznebiti svojih napak, ki jih ima vsak, pa bo med našim podeželskim ljudstvom vladal mir in ljubezen, ki sta najbolj potrebna za današnji čas.

Sv. Bolkank v Slov. gor. Tudi naši kmetje in posestniki soglašajo z dopisom od Sv. Andraža v Slov. gor. v »Gospodarju« radi danes tako zasovražene šmarniške trte. Sadjevca je malo in ga bo vsako leto manj, ker se bo vse drevje radi predlanske hude zime leto za letom posušilo. Amerikanski trs po večini radi neugodnih leg ne uspeva in kolikor ga je, ga uničujejo razne bolezni; edino pijačo, ki jo za dom imamo, pa nam hočejo odvzeti s posebnim obdavčenjem in končno s popolnim izsekom šmarniške trte. Če se ni drugače ra-

di obdavčenja, predlagamo, da ga plačajo samo oni, ki jo pridelajo toliko, da imajo odvišno za prodajo. Saj itak veliko nihče ne kupi tega vina, pa še to se lahko z zakonom zabrani, da potem šmarnica ne bo nič kriva slabih cen za boljše vino. Prosimo merodajne gospode pri banovinski upravi, da upoštevajo naše želje glede odredb, ki se tičejo samorodnih trt. — Poročati imamo o srednje dobri letini. Pridelki na njivah in travnikih so razveseljivi. Ljubi Bog nam vedno pošilja dež ob pravem času. Sicer je del naše fare obiskala tudi toča, ki je napravila občutno škodo v goricah, smo bili vendar dozdaj obvarovani velikih uim, ki so zadele ponekod že druga okraja. Tudi gospodarsko napredni postajamo zadnje čase. Nekateri posestniki so si namreč že omislili motore do 4 konjskih sil za pogon mlatilnic in drugih strojev. — Vedno še čujemo, kako se delajo načrti za velike občine. Občani v Bišu ponovno zahtevajo, da se hočejo v tem slučaju ločiti iz mariborskega okraja in se priključiti ptujskemu, ako pride do velike občine pri Sv. Urbanu. Imajo vsestranske tehtne gospodarske razloge za to. Najboljše pa je, da ostane vse po starem, saj pregovor pravi: star denar in stari prijatelji so največ vredni!

Ormož. Mestni občinski odbor je sklenil, da na lastne stroške razširi državno cesto med parkom pri cerkvi in hišo g. Kuhariča ter da postavi na zid cementno ograjo. Ker je cerkev brezplačno prepustila za to potrebno zemljišče, se je odbor na predlog vlč. g. župnika kot občinskega odbornika odločil, da da zid podaljšati in izpeljati stopnice proti cerkvi. Tam so se dosedaj pozimi otroci sankali in marsikateri obiskovalec cerkve je neusmiljeno spodrsnil in se poškodoval, tam so sejmari razstavljali svojo robo, posebno suho robo. Zdaj bo konec teh nerednosti na tem pašniku sredi mesta, vse pa bo, se zdi, cerkvi in mestu v okras. — Pri kopanju so delavci izkopali za več zabojev človeških kosti. Blizu zakristije na pešpoti so našli 30 cm pod zemljo celo človeško okostje. Še nekaj let in dež ter hoja bi spravila okostje sama na dan. — Da je še dosti človeških kosti na tem kraju, je razumljivo, ker je bilo še pred 143 leti okrog cerkve pokopališče. Ko je cesar Jožef II. leta 1782 s posebnim sanitetnim ediktom prepovedal pokopališča okrog cerkev in sploh v bližini človeških prebivališč, se je 5 let pozneje (1787) opustilo staro pokopališče in se napravilo novo tam, kjer stoji sedaj Hanželičev križ ob cesti v Ljutomer in Središče. Na tem pokopališču je bila prva pokopana Marija Križanič, viničarka z Lešniškega vrha. Toda že čez 10 let se je ta prostor opustil in prodal nekemu Andreju Dolmahu, klobučarju v Ormožu. Dne 17. julija 1797 je našel kot prvi svoj grob na sedanjem pokopališču ob cesti k Sv. Tomažu neki Jurij Kovačič, delavec na Hardeku. Tako je sedanje pokopališče staro že 133 let. — Zanimivo je tudi to, da so iz materiala opuščene stare pokopališčne ograje okrog cerkve sezidali l. 1893 na cerkvenem zemljišču poleg cerkve šolo, ki je služila svojemu namenu do leta 1901, a so jo že vso razpadlo in zanemarjeno podrli leta 1906. Na mestu šole je sedaj park, ki ga oskrbuje občina, a je zemljišče cerkvena last. Za ob podiranju šole so izkopali mnogo človeških kosti. Upamo, da bodo naši predniki sedaj vsaj nekaj let zopet mirno počivali.

Sv. Avguštin v Halozah. Letos je 1500letnica smrti sv. Avguština. Slovesna tridnevna pri Sv. Avguštinu dne 28., 29. in 30. avgusta se vrši po sledečem redu: 1. Četrtek dne 23. avgusta: 1. ob šestih v Leskovcu sv. maša z blagoslovom, pridiga in spokorna procesija k Sv. Avguštinu; 2. ob desetih tam pridiga, sv. maša z blagoslovom; 3. ob štirih popoldne pridiga, večernice, spovedovanje. 2. Petek 29. avgusta: 1. ob šestih sv. maša; 2. ob sedmih sv. maša z blagoslovom, pridiga; 3. po pridigi sv. maša; 4. ob desetih pridiga, sv. maša z blagoslovom; 5. ob štirih pridiga, večernice.

spovedovanje; 3. sobota dne 30. avgusta: 1. ob šestih sv. maša; 2. ob sedmih sv. maša z blagoslovom, pridiga; 3. po pridigi sv. maša; 4. ob desetih hrvatska pridiga, sv. maša z blagoslovom; 5. ob štirih hrvatska pridiga, večernice, spovedovanje. 4. Nedelja dne 31. avgusta: 1. ob šestih sv. maša; 2. ob sedmih sv. maša z blagoslovom, »Te Deum«, pridiga; 3. po pridigi sv. maša; 4. ob desetih pridiga, sv. maša. V četrtek naj se udeležijo tridnevne zlasti Leskovčani; v petek iz sosednih župnij Slovenije v procesijah; v soboto iz sosednih župnij Hrvatske v procesijah. Od daljših krajev pa naj romarji prihajajo, kakor jim čas bolje dopušta. Sv. Avguštin, prosí za našo lepo Jugoslavijo, da bi rastla in se krepila v pravi veri, pa da bi se v njej vedno bolj razvijalo tudi zemeljsko blagostanje državljanov!

Sv. Duh na Stari gori. Jernejev sejem pri Sv. Duhu na Stari gori se vrši letos v ponedeljek dne 25. avgusta. Živinska tehcnica je na sejmišču prodajalcem in kupcem na razpolago.

Sv. Jurij ob južni žel. Pred kratkim smo imeli v teku treh dni dva požara. Prvi je izbruhnil požar v petek dne 25. julija ob pol enih opoldne pri posestnici Alojziji Palir na Spodnjem vrhu pri Grobelnem. Gorati je začelo gospodarsko poslopje, ki je bilo polno snopja, pripravljenega za mlačev. Ogenj je hipoma objel celo poslopje, da so komaj rešili živino. Vsled velike vročine se je vnel tudi blizu stoječi kozolec. Zgorela je vsa krma, žito in razni stroji. Drugič je nastal ogenj naslednji ponedeljek dne 28. julija pri Janezu Obrez, posestniku v Bezovju. Tudi pri njem je zgorelo gospodarsko poslopje. V nevarnosti je bila hiša, ki so jo oteli sosedni mlatiči. Oba požara so povzročili otroci. Naj bo to v svarilo staršem, da bodo imeli vžigalice na varnem pred otroci. Ker sta bila oba ponesrečena nizko zavarovana, se priporoča, da jim dobri farani priskočijo na pomoč!

Pilštanj. Prostovoljno gasilno društvo priredi v nedeljo dne 7. septembra ob 3. uri popoldne na občinskem pašniku v Lesičnem veliko tombolo z nad 400 krasnimi dobitki. Dobitki obstojajo iz ene velike svinje, ene male svinje, ovce, razna oblačila, čevlji, dežniki, srajce, usnje, cela boks koža, odeja, milo, sladkor, kava itd. Vsi dobitki bodo razstavljeni v nedeljo dne 24. avgusta v hiši g. Kostajnskega na Pilštanju v predpoldanskih urah, kjer si jih cenjeni igralci lahko ogledajo. Ker je čisti dobiček namenjen za kritje dolga motorne brizgalne, vse gg. tovariše in prijatelje ter znance najtopljeje vabimo! — Društvo bo poskrbelo, da bodo cenjeni obiskovalci izven velikega užitka pri tomboli imeli tudi prijetno zabavo. Na svidenje! — Odbor.

Sv. Peter pod Sv. gorami. Na Sveti gori se bo letos vršil velik romarski tridnevni shod dne 6., 7. in 8. septembra. Romarske slovesnosti se prično že v petek, dne 5. septembra. V sredo, dne 9. septembra, je ob 10. uri na Sveti gori sejmska sv. maša. V nedeljo dne 14. septembra, je pozno sv. opravilo ob 10. uri. Drugi dan dne 15. septembra pa več sv. maš in slovesen sklep romarskih pobožnosti. Ob priliki tridnevne dne 6., 7. in 8. septembra, in potem celo osmimo do 15. septembra so podeljeni popolni odpustki. Vsi prijatelji svetogorske Matere božje, ki v krasnem hramu božjem, spadajočim med najslavnejše slovenske božje poti, kraljuje že stoletja, ste prav iskreno vabljeni. Romarjem, ki se žele poslužiti celjskega mesnega autobusa, navajamo sledeči vozni red: železniška postaja Grobelno (restavracija Vuga) odhod ob 13.45, prihod v Sv. Peter pod Sv. gorami ob 16.10. in odhod ob 19.—, prihod v Sv. Peter pod Sv. gorami ob 20.35, odhod iz Sv. Petra ob 5.45, prihod v Grobelno ob 7.50 ter odhod iz Sv. Petra ob 17.52, prihod na Grobelno ob 20.49. Potniki na in iz Maribora imajo zjutraj in zvečer zvezo z vlakom na Grobelnem.